

Ikke-Medlemmer af Forbundet inden 31. December 1929 meddele, om de ønsker at deltage i en diplomatisk Konference om Afsluttelsen af en Toldvaabenhvile. Konferencen skal om nødvendigt ogsaa opstille et Program for de følgende Forhandlinger om kollektive Aftaler til Lettelse af de økonomiske Forbindelser og til Formindskelse af Hindringerne for Handelen.

Paa Grundlag af Staternes Meddelelser skal Raadet under Hensyn til Antallet og Karakteren af de Stater, der svarer bekræftende, afgøre, om den diplomatiske Konference skal afholdes. I givet Fald skal den sammenkaldes snarest muligt efter Udgangen af Januar Maaned 1930.

Derefter skal de Stater, der er blevet enige om en Toldvaabenhvile, føre Forhandlinger om Lettelse af de økonomiske Forbindelser og Formindskelse af Hindringerne for Handelen. Hvis der er Enighed herom, kan andre Stater deltage i disse Forhandlinger.

Endelig skal der afholdes en ny diplomatisk Konference til at gennemgaa Resultaterne af de førte Forhandlinger og eventuelt til at supplere dem. Til denne Konference skal alle Stater indbydes.

Med Hensyn til det af Forbundets økonomiske Organisation i Aarets Løb udførte Arbejde skal følgende anføres:

II. Handel.

Det økonomiske Udvalg har udsendt en Redegørelse for de forskellige Hovedprinciper for den nuværende Handelspolitik, men det udtaler sig ikke hverken for Systemet med autonome Enkelttarifer eller for Forhandlingstarifsystemet. Spørgsmaalet om Anvendelse af det ene eller det andet System mener Udvalget staar i anden Række; det afgørende er Toldsatsernes Højde og Parternes Villighed til at tilpasse sig overfor hverandre. Udvalget har fortolket Mestbegunstigelsesklausulen og foreslaaet en Formulering, der fastslaar den ubetingede Klausul, saaledes at alle Fordele, som er eller i Fremtiden maatte blive tilstaaet noget Land, øjeblikkeligt og uden Modydelse

skal komme de kontraherende Parter til Gode, og Udvalget henstiller, at Staterne antager denne Formulering. Ved Undersøgelserne har man begrænset sig til Toldspørgsmaal og ikke undersøgt Klausulen i Forhold til andre kommercielle Bestemmelser. Tilbage staar ogsaa det Problem, om en Stat i Kraft af en Mestbegunstigelsesbestemmelse skulde have en uomtvistelig Ret til at nyde de Goder, der indeholdes i en almindelig mellem flere Stater afsluttet Traktat til Fremme af de økonomiske Interesser. Udvalget mener ikke, det vil være at handle mod den økonomiske Konferencens Henstillinger, i tosidede Handelstraktater at optage en Bestemmelse om, at Mestbegunstigelsesklausulen ikke skal gælde i Forhold til disse kollektive Traktater. En saadan Regel vil virke fremmende paa den nye Handelstraktatpolitik, der søger at tilvejebringe Fællesregler i alles Interesse i Stedet for tosidede Aftaler, der gaar ud paa at skabe særlige Begunstigelser for de to kontraherende Parter. Det kan her bemærkes, at Belgien under Forsamlingen oplyste, at det ved Afsluttelsen af fremtidige Handelstraktater vilde tage et saadant Forbehold.

Den internationale Konvention om Ophevelse af Ind- og Udførselsforbud og Indskrænkninger, var under Forsamlingen kun blevet ratificeret af 12 Stater. For at Konventionen kunde træde i Kraft den 1. Januar 1930, skulde 18 Stater have ratificeret den inden 30. September. Det vedtoges at rette en indtrængende Opfordring til de paagældende Regeringer om at gøre alt, hvad der staar i deres Magt, for at sætte Konventionen i Kraft den 1. Januar 1930. Danmark har ratificeret Konventionen saavel som de to Tillægskonventioner angaaende Huder og Ben, der er traadt i Kraft den 1. Oktober iaar. Konventionen angaaende Eksekution af Voldgiftskendelser afsagt i Udlandet, er ogsaa traadt i Kraft i Aarets Løb, forøvrigt ved at Danmark ratificerede den. Hidtil har kun 5 Stater ratificeret og det henstilles til andre Stater snarest at gøre det.